

Besedilo iz romana, Lovro Kuhar - Prežihov Voranc „Požganica“ VI.

Ob istem času, ko je koroškim voditeljem gorelo pod petami, je dobil v Šentpavlu v Labotski dolini oskrbnik obširnih posestev benediktinskega samostana pater Melhijor nalog opata Frankla, naj organizira iz osebja, zaposlenega na samostanskih posestvih, obrambne čete in jih pošlje na razpolago vojaški komandi.

Čisto v dnu srca je patra Melhijorja nekaj pogrelo, kajti spomnil se je, da se je tudi on pred davnimi leti rodil v neki skriti vasici na Kranjskem in da je imel slovensko mater. Toda ta rahli opomin je hitro pogoltnil, čim je njegov pogled obletel božjo martro v kotu celice; saj to je bilo že davno in zdaj je tu, da vrši dolž-

nost reda, kateremu je poklonil svoje življenje. Zato je poklical svojega zastopnika in odredil, da se morajo takoj mobilizirati vsi moški uslužbenci samostana, ki so sposobni nositi orožje.

In silno redkobesedni in nadušljivi majer samostanskega marofa v Granicatalu, šestdesetletni Jokel, je pri večerji takole spregovoril hlapcem: „Jutri zjutraj pa pojedete branit domovino!“

Pri mizi je sedelo osem hlapcev in pet dekel, zraven je bilo tudi nekaj otrok, ker so bili trije pari poročeni.

Poselska družina ni nehala zajemati iz velike sklede, kakor bi se je povelje sploh ne tikalo. Čez nekaj časa je pobaral volar Anderle:

„Kam pa?“

„K Birnpamerju!“ je odvrnil majer Jokel.

Potem je družina mirno jedla dalje.

„Kdo je rekel?“ se je prva oglasila Agata, volarjeva žena.

„Brat Fridolin!“ je odgovoril majer Jokel.

Spet so jedli dalje; prva jed je bila že pospravljena, načeli so drugo. Šele sredi te je konjar Gregl zaustavil zajemanje in resno vprašal: „Kaj se je pa zgodilo?“

Pri teh besedah so tudi ostali pogledali majerja Jokla, kar je pomenilo, da zahtevajo od njega nadaljnjih in natančnejših pojasnil.

Majer Jokel je to precej razumel.

